

Asyl og kvindehandel?

Stop snakken om kriminalisering af prostitution når vi taler om kvinder, der har været udsat for handel. De kvinder skal have asyl!

I en tid, hvor der hver uge skrives artikler om kriminalisering af prostitution og prostitutionskunder, og hvor nogle af de gamle heste trækkes af stalden, blandes temaet handel med kvinder sammen med debat om nypuritanisme og nybornerte tendenser. Der råbes højt om et tilbageslag for det seksuelle frisind, som vi kæmpede os frem til i 1970'erne med pornoens frigivelse m.v.

Rødstrømpebevægelsen har modtaget et hak i tuden og der efterlyses udsagn fra kvinder om at sige fra overfor den omtalte nypuritanisme. Forrest i denne debat stod for nogle uger siden journalisten Henrik List, som fik uhyrlig megen mediebevågenhed omkring sin nye bog "sidste nat i kødbyen", og psykologen Sten Hegeler, som var en af frontkæmperne for den eksperimentelle seksualitet og eksperimenterende samlivsformer. Henrik List omtalte sig selv som det sande øjenvidne, som både kan optræde som ven, kæreste og kunde i sit forhold til den prostituerede, som han i sin selvforståelse ynder at opfatte som en selvstændig og stærk kvinde, som "forstår kunsten at forføre". Et forhold som for os at se er ganske uinteressante for andre end Henrik List. Men han og en række andre fortalere for fri prostitution gav udtryk for dyb bekymring, for at deres mulighed for at købe sex hos kvinderne ville forsvinde, fordi en række kvindeorganisationer i de sidste mange år har talt for kriminalisering af prostitutionskunderne.

"Redens" kampagne og aktiviteter for "stop kvindehandel" blev kritiseret for at stå forrest i kampen for kriminalisering af prostitutionskunderne. Redens aktiviteter truer efter forfatterens synspunkt den fri seksualitet.

Vi stiller os tvivlende overfor, at de kvinder, der bruger Reden er de selvstændige forførende kvinder som Henrik er ven med. Det er efter vores vurdering oftest kvinder, som ikke har nogen som helst mulighed for at vælge eller fravælge deres liv som prostitueret. Der skydes efter vores opfattelse helt ved siden af i debatten. Det er jo også et talent.

Vi må holde fokus på de kvinder, som tvinges bort fra deres oprindelsesland/by og familie fordi de lever under utroligt ydmygende og voldelige forhold og søger en vej væk fra arbejdsløshed, fattigdom, diskrimination og afmagt.

Vi hører om enkeltkvinders skæbne, når de efter samarbejdet med de danske myndigheder og de meget omtalt hundrede dage, skal sendes til deres hjemland, hvor de kan risikere at bagmænd står klar med krav om fornyet handel og prostitution. Enkeltkvinderne vil medierne gerne give spaltepads og der varmes op om humanitære løsninger for den enkelte kvinde. Og her kan de fleste af os blive enige. "Rose må blive her i landet". Ja hun skal.

FN's Flygtningeorganisation har i mange år slået til lyd for, at kvinder, der flygter på grund af kønsrelaterede overgreb, skal kunne få asyl.

Dette spørgsmål var aktuelt i 1990'erne da vi endnu havde de facto flygtningebegrebet og endnu kunne tale højt om at lempe asylreglerne, og hvor "stramningerne" var forbeholdt en yderliggående højrefløj i dansk politik. Vi ønsker at sætte fokus på at vores "humanisme" kommer til kort, hvis vi ikke har mere end gode ord at have hjælpen i. Den virkelige solidaritet indebærer at vi åbner vores grænser for de kvinder, der udsættes for handel og efterfølgende er tvunget ud i prostitution. Dem skal vi give en mulighed for en anden tilværelse eksempelvis her i Danmark.

Demos Kvindegruppe.

Sæt navn på solidariteten og brug vores underskriftkampagne "Fast opholdstilladelse til kvinder der har været udsat for handel. www.fastopholdnu.skrivunder.dk